

Kalplerdeki İz

Muhammet ÇALIK

Kalplerdeki İz

Muhammet alıık, İrfan Ertav, Turan Yılmaz, Hatice Bakıcı, Neslihan Ateş Özşahin, Sefa Şen, Simay Soyçan, Orhan Baş, Gökhan Elden, Şennur Beyse, Hacı Hüseyin Yeşilyurt, Evrim Yorgun, Sevinç Gül, Nihal Güneş, Zeynep Dereci, Cansu Çelikleş, Güzin Er, Zeynep Sekmenoğlu, Necibe Yılmaz, Burcu Şenoğlu, Sinan Dibooğlu, Hicran Denizli Gülboy, Metin Kılıç, Selma Sandal Soy, Ayşegül Aslantürk Alkan, Emine Miran, Fatma Betül Yazgan, İsa Aşar, Seval alıık, Ömer Faruk KAHRAMAN, Ebru ÇELİKCAN, İbrahim ÇELİKCAN, İlayda YILDIRIM

Kapak Tasarımı

Dr. Enes BAŞAK

Mizanpaj

Fatih KIRMIZIGÖZ

Editör

Esmâ Nur Ayşe ÇELİK BAŞAK

1. Basım, Nisan 2024

ISBN

978-625-98451-8-0

Yayınevi

Alarga Yayınevi

Musalla Bağları Mahallesi İnciköy Sk. No:1/A Selçuklu / KONYA

Baskı:

Bulut Dijital Matbaa San. Tic. Ltd. Şti. Musalla Bağları Mahallesi
İnciköy Sk. No:1/A Selçuklu / KONYA

Sertifika No:48120

bilgi@bizimdijital.com

www.kitapbastir.com

www.bizimajans.com

İÇİNDEKİLER

<i>Önsöz</i>	5
<i>Öğretmen Olmak Gövüllere Dokunmak - İrfan ERTAV</i>	7
<i>Aziz - Turan YILMAZ</i>	12
<i>Sevmek - Hatice BAKICI</i>	15
<i>Sahi, Ne Ara? - Neslihan ATEŞ ÖZŞAHİN</i>	18
<i>İlk Atama - Sefa ŞEN</i>	20
<i>Palamut - Sefa ŞEN</i>	22
<i>Çocuklarla Büyümek - Simay SOYCAN</i>	24
<i>Köyünün Öğretmeni - Orhan BAŞ</i>	27
<i>Yokluğun Zaferi - Gökhan ELDEN</i>	30
<i>Ben, Şennur Beyse - Şennur BEYSE</i>	32
<i>Yıllar İçinde - Hacı Hüseyin YEŞİLYURT</i>	34
<i>İnancımı Kaybetme - Evrim YORGUN</i>	39
<i>İs Kokusu - Sevinç GÜL</i>	43
<i>Fırtına - Muhammet ÇALIK</i>	46
<i>Işık Olmak - Nihal GÜNEŞ</i>	51
<i>Öğretmenlik Hayatımın İlk Yıllarından Bir Anı - Zeynep DEREÇİ</i>	53
<i>Canım Kendim - Cansu ÇELİKTAŞ</i>	57
<i>Öğretmenim Yaza Düşünüm Var, Bekliyorum. - Güzin ER</i>	60

<i>Nasırlı Eller - Zeynep SEKMENOĞLU</i>	63
<i>Köy Öğretmeninin İlk Günü - Necibe YILMAZ</i>	66
<i>İlk Heyecan - Burcu ŞENOĞLU</i>	69
<i>Öğrencilerimin Fedakârlığı - Burcu ŞENOĞLU</i>	71
<i>Onlar Bizim Geleceğimiz - Sinan DİBOOĞLU</i>	72
<i>Röntgen Filmi - Hicran DENİZLİ GÜLBOY</i>	74
<i>Bir Mesleğe Adanan Ömür - Metin KILIÇ</i>	77
<i>Geçmişten Geleceğe - Selma SANDAL SOY</i>	81
<i>Yolda - Ayşegül ASLANTÜRK ALKAN</i>	84
<i>Duyguların Dili Olsa - Emine MİRAN</i>	98
<i>İlk Laboratuvar Heyecanı - Fatma Betül YAZGAN</i>	103
<i>İlk Anlar, Unutulmaz Anılar - İsa AŞAR</i>	106
<i>Alanzinyo - Seval ÇALIK</i>	116
<i>Abdullah - Ömer Faruk KAHRAMAN</i>	118
<i>Yarasalar - Ebru ÇELİKCAN</i>	123
<i>Müziğin Gücü - İbrahim ÇELİKCAN</i>	124
<i>Akrep - İlayda YILDIRIM</i>	126
<i>Son Söz</i>	129

ÖNSÖZ

Öğretmenlik bizler için kelimelerle tarif edilen meslek olmaktan ziyade çeşitli yaşamların, duyguların bir arada olduğu insan yaşamına direkt etki eden bir olguyu ifade eder.

Her öğretmen, sınıfa girdiği andan itibaren karşısında değişik yaşamlar ve duygular olduğu ve bu yaşamlara etki ettiğini bildiği için mesleğini sadece meslek olarak görmemektedir. Bu nedenle öğretmenliği diğer meslekler gibi tek bir tanımla belirtmek yanlış olur.

Öğretmen, çok yönlü bir karakterdir.

Öğretmen, çağın gelişimini takip eden, gerekli bilgi ve becerileri edinen bir bireydir.

Öğretmen, yetenekleri üst düzeyde kullanabilen, gelişime açık, özveri sahibi bir meslek erbabıdır.

Öğretmen, duyguları okuyabilen, anlayabilen; sorunlara çözüm üreten bir psikologdur.

Öğretmen, yeri geldiğinde oyun arkadaşı, yeri geldiğinde bir aile bireyidir.

Öğretmen, öğrencinin yanında bulunduğu ilk el uzatanıdır.

Ve bu nedenle bir meslek olmanın dışında yüzlerce duyguyu ve durumu içinde barındırır. Sadece akademik, profesyonel bir etkileşim olmanın dışında beceriler gerektirir.

Bu sebeptendir ki her öğretmen mesleğe başladığı ilk anda yaşadığı duyguları ve anları unutamaz. Her öğretmen görev yaptığı yerde, ki ülkenin en ücra köşesi olsa da, mesleğe başladığında hissettiği duyguları bırakamaz. Biz de bu duyguları tüm içtenliğiyle sizlere sunalım dedik. Çalışmamıza ülkemizin dört bir yanından

katılan öğretmenlerimizin hissettiklerini, yaşadıklarını, en önemli anlarını; hafızasında yıllarca sakladığı güzel, bazen üzücü, bazen komik, bazen gururlu yaşamları bir araya getirmekten duyduğumuz memnuniyeti sunmaktan kıvanç duyarım.

Eserin oluşmasında yardımlarını esirgemeyen sevgili eşim Seval ÇALIK'a, eğitim öğretim hayatım boyunca emekleriyle destek olan canım ailem Hasan ÇALIK ve Ayşe ÇALIK'a tüm kalbimle sevgilerimi sunarken,

İçeriğe Türkiye'nin dört bir yanından katkıda bulunan tüm meslektaşlarıma bu yolda bizleri yalnız bırakmadığı için teşekkür ediyorum. Çocuklarımız, gençlerimiz ve ülkemiz için mücadele eden tüm öğretmenlerimize de saygılarımı ve sevgilerimi sunarım.

(Not: Kitapta geçen isimler kişilerin gerçek isimleri değildir).

ÖĞRETMEN OLMAK GÖNÜLLERE DOKUNMAK

Sahnedeyim ve ilk seminer gurubumuzla birlikteyim. Karşımda yüzlerce öğrenci, onlarca öğretmen ve protokol var. Coşkumuz yüksek, heyecanımız yerinde. Etkinlikler ve karşılıklı sohbetler eşliğinde eğlenerek öğreniyoruz. Artvin Valiliği- İl milli Eğitim Müdürlüğümüzün daveti üzerine buradayım. Üç gün boyunca merkez ve Arhavi ilçesinde dokuz seminer programım var. Öğretmen, öğrenci, veli ve yönetici gruplarıyla çalışacağım. Sunumu yapan yıllar öncesinde Trabzon'da adaylık eğitiminde derslerinde girdiğim Hacer öğretmenim. Bizleri gruba takdim ettikten sonra geçen süre ne kadardır hatırlamıyorum. Ancak bildiğim sürenin çok hızlı akıp gittiği. Zira karşımda o kadar enerjisi yüksek bir grup var ki sizi de alıp götürüyor. Bir anda Hacer öğretmen kürsüden sözümü özür dileyerek kesti. Ve “Sayın hocam, sizleri 2005 yılına Yomra Milli Eğitim Müdürü olarak görev yaptığımız yıllara geri götürüyorum”, dedi. Öylece kala kaldım...

Aylardan Kasım. Bir gün öncesine göre hava muhteşem güzellikte. Gümüşhane, Iğdır seminerlerimi bitirdim. Karayoluyla Kars'a oradan da Artvin'e geçeceğim. Iğdır'dan Kars'a gitmek üzere aracımın yola çıktım, Digor ilçesine gelmek üzereyken bastıran kar sebebiyle maalesef Kars'a ulaşamadım. Ve hal böyle olunca Kars üzerinden Artvin iline gidiş güzergâhımı değiştirmek zorunda kaldım. Tekrar Erzurum Gümüşhane Trabzon, Rize üzerinden Artvin'e ulaştım. Çoruh Üniversitemizin misafirhanesinde ağırlanıyordum. Son derece sıcak bir AR-GE ekibi karşımdaydı. Bana üç günü özetliyorlardı. Onlar anlata dursun, ben hem onlara kulak veriyor hem de bunda önce seminerler için gittiğim kırk ili film şeridi gibi gözlerimin önünden geçiriyor gittiğim her yerde yaşadığım güzellikleri yâd ediyordum. Farkında olmadan yüzümde beliren tebessüm ve içime işleyen o muhteşem başarımla duygusunun büyük hazzı... Hacer öğretmenim: İyi misiniz hocam, daldınız. Çok mu ağır oldu üç günde dokuz program? Hayır, hayır, dedim. Olur mu? Keyfini

çıkaram, tamamdır anladım ben. Yarın için hazırım. Şimdi siz de ben de dinlenelim. Yarın ve sonrasındaki üç gün çok işimiz var, dedim. Onları yolcu ettikten sonra üzerimdeki kıyafetleri daha rahatlarıyla değiştirip yatağa uzandım. Maziye dalıp, geçmiş günleri, yılları anımsadım. Acısıyla, tatlısıyla dile kolaydı tam otuz iki yıldır kamuda görev yapıyordum. Ve elbette çok şanslıydım. Ben bir öğretmendim, öğrenmeyi hiç kesintiye uğratmayan... Ben bir okul müdürüydüm, her gün yeniden öğrenme yolculuğuna uyanan ve ben ilçelerin milli eğitim müdürüydüm, liderlik yapmaya soyunan... Nice zamanlardan gelip geçmişiz, kırmadan yürekleri. Derleyip toplayarak bir hoş sedanın peşine düşmüşüz. Kilometrelerce yollardan gelip geçmişiz, yirmi kitap yazımıyla sahaya katkı sunmuşuz. Nice güzel insanlarla kesmişiz yollarımız ve nicelerinin yüreğine dokunmuşuz.

Bir anda kendimi Yomra ilçesinin Maden İlköğretim okulunun sene sonu resim sergisinde buldum. Yasemin geldi aklıma, Yasemin'in yaptığı o muhteşem resimler... Nice zamandır haber alamıyordum bu güzel kızımızdan. Annesi ile tanışmıştım o gün. Bir ses yanı başımda; hele baksana müdür bey? Yönümü sese doğru döndüğümde tam bir Karadeniz kadını vardı karşımda. Buyur ablacığım, dedim.

- Sen Yasemin..... 'ı tanıyor musun?

- Tanıyorum tabi ki ablacığım. Yasemin çok güzel resim çalışmaları yapıyor.

- İyi o zaman ne yapacağız bu çocuğu?

- Ne demek ne yapacağız, Yasemin okuyacak. Ben okulumuzun öğretmenleri ile görüşüp Onun Güzel Sanatlar Lisesine gitmesini istiyorum. Çok yetenekli bir çocuk. Tam bu sırada yanı başımızda duran Türkçe öğretmenim, Torosların Yörtük çocuğu: müdürüm ben bu düşüncenize saygı duyuyorum ama Yasemin'in akademik başarısı da çok yüksek. Resim alanını hobi olarak yapmaya devam etsin. Yasemin'den çok başarılı bir Fen Bilgisi, Matematik alanı öğretmeni olur. Ben o sınıfın şube rehber öğretmeniyim.

- Ben de tabi ki kıymetli hocam. Sizler çocukları daha iyi tanıyorsunuz, fikirleriniz kıymetli. Bu konuşmalar esnasında yanı başımızdaki Yasemin'in annesi söze karıştı.

- İyi de siz ne konuşuyorsunuz? Babası Yasemin'i okutmak istemiyor ki!

- Yaa ablacığım babası kim oluyormuş? Burada kıymetli öğretmenim, bu çocuk akademik olarak çok iyi, başarılı bir çocuk diyor. Babası ne söylerse söylesin.

- Öyle değil ama müdür bey. Benim kızım Yasemin'im iki gözü iki çeşme, okumak istiyor ama babası "maddi olanaklarımız yetersiz, ben nasıl okutacağım" diyor.

- Ablacığım, bir saniye. Yasemin kızımızı bana çağırın hemen arkadaşlar.

- Buyurun efendim.

- Yasemin nasılsın?

- Teşekkür ederim, iyiyim. Siz nasılsınız?

- Sağ olasin evladım. İyiyim. Sen okumak istiyorsun değil mi?

- Elbette efendim.

- O zaman Yomra Anadolu Lisemizi yeni açtık. Sen şimdi sınava giriyorsun ve Yomra Anadolu Lisemizi tercih ediyorsun. Biz öğretmenlerimizle seni okutacağız inşallah. Anlaştık mı?

- Anlaştık müdür bey.

- Akşam eve gidince annenle birlik babana selam söyle yarın bana daireye uğrasın.

- Tamam, müdür bey, kız artık sizin evladınız. Günahı vebali sizindir.

- Ablacığım sen de hemen ne büyük yük yükledin sırtımıza. Olsun tamam, anlaştık inşallah. Başımız gözümüz üstüne...

Bir gün sonra Yasemin'in babası daireye uğradı. Meğer köyün muhtarı beyefendi bir de... Kendine göre gerekçelerini söyledi. Okutamayacağını buna gücünün yetmeyeceğini beyan etti ve arkasından şunu da ekledi.

- Müdür Bey hadi ben bunu okula verdim. Bu çocuk nerede kalacak, ne yiyecek ne içecek?

- Ya muhtar efendi, sen bu çocuk için yıllık ne kadar mali yük altına girebileceksin ki?

- Kırtasiye ihtiyaçlarını karşılarım o kadar.

- Tamam anlaştık.

- Nasıl yani, bu çocuk nerede kalacak, ne yiyecek ne içecek?

- Orası bizim işimiz muhtar bey. Allah devlete zeval vermezsin.

Ayrıca biz Yasemin gibi 15-20 tane çocuğumuzu okutuyoruz öğretmenlerimizle.

- Peki, müdür bey anlaştık. Çocuk sizindir. Başına bir şey gelir, saçının teline zarar gelirse hesabını sizin hanenize yazarım.

Zaman su gibi gelip geçti. Sekizinci sınıfın sonunda olan Yasemin kızımız sınava girdi ve üst sıralardan Yomra Anadolu Lisemizi kazandı. Biz Yomra'dan ayrılırken Yasemin artık lise son sınıf öğrencisiydi. Şalpazarı Milli Eğitim müdürü olmuş, KTÜ Fatih Eğitim Fakültesinde de misafir öğretim görevlisi ünvanıyla derslere girmeye başlamıştım. Yine amfide dersime gidiyordum ki, arkamdan bir ses:

- İrfan öğretmenim merhaba.

- Merhaba.

Yakınlaştıkça sesi de yüzü de tanıdık geldi.

- Yasemin, sensin değil mi kızım.

- Evet öğretmenim. Artık ben KTÜ Fen bilgisi Öğretmenliği öğrencisiyim.

- Tebrik ediyorum seni ve gurur duyuyorum. Baban annen nasıl?

- İyiler hocam çok şükür.

Tekrar Yasemin'le yollarımız bu defa üniversite de kesişmişti. Yasemin'i Fen Bilgisi Öğretmeni sıfatıyla mezun ettiğimizde Beşikdüzü Milli Eğitim Müdürü olarak çalışıyordum. Sonrasında hayat koşuşturmacası, birbirimizden koştuk.

Sevgili Hacer öğretmenim mikrofondan ikinci kez tekrar etti.

- Saygıdeğer Artvin İl milli Eğitim Müdürüm, Değerli Protokol, kıymetli Yazarımız aynı zamanda ben de içinde olmak üzere birçok öğrencinin yüreğine sevgiden taht kurmuş İrfan öğretmenimi 2005 yılına Yomra Millî Eğitim Müdürü olduğu döneme geri götürüyorum. Ve şu an aramızda olan kıymetli bir öğretmeni de sahneye davet ediyorum. Sevgili Fen Bilgisi öğretmenimiz Yasemin.....' lütfen sahneye gelir misin?

Coşkulu bir alkış kıyamet sesi işliğinde sahneye gelen Yomra Maden İlköğretim Okulu öğrencimiz Yasemin Ersoy'dan başkası değildi. Ülkemin birçok ilinde bu tür güzelliklere şahitlik ediyordum elbette ama Yasemin başkaydı. Yokluğun ve yoksulluğun kol gezdiği diyarlarda inancın azmin zaferin ismiydi Yasemin. Yasemin sahneye çıktığında gözyaşlarımı tutamamıştım. Kucaklaştık, birlikte ağladık. 2005 yılında tanış olduk, 2023 yılında ise artık birkaç senelik meslektaşık. Evli ve bir erkek evlat annesi Yasemin... Sonsuz şükürle ve kocaman iyi ki...

İrfan ERTAV